

## INTERVJU O ŽIVLJENJU S POPLAVAMI

Ogroženost zaradi poplav v Beli krajini ni posebno velika. Največja belokranjska reka je Kolpa, po naših tleh pa tečejo še Lahinja, Krupa in Dobličica. Resda poplavno sicer nismo med bolj ogroženimi predeli Slovenije, a Kolpa občasno prestopi bregove in povzroča večje ali manjše težave: slabšo prevoznost cest, redkeje zapore, ogroža življenjske prostore živali, vpliva na kmetijske površine...

O poplavni ogroženosti v Beli krajini smo se pogovarjali z Jako Virantom, predsednikom KUD Plac Metlika. Intervjuvali pa smo tudi EVS prostovoljca Alena Mahmutovića, ki nam je predstavil poplavno ogroženost svojega kraja Doboja, razsežnosti poplav, ki so se zgodile tam, in svoj doprinos pri pomoči soočanja s poplavami v našem kraju.

### 1. Kje živíš in kakšna je poplavna ogroženost vašega kraja?

**Alen:** Trenutno živim v Metliki, saj sem EVS prostovoljec preko KUD Plac. Moj rojstni kraj je Doboj, mesto v Bosni in Hercegovini, tam živim. Skozi Doboj tečejo tri reke, Usor, Spreča in največja Bosna. Da je Doboj na tako zelo poplavno ogroženem področju, sploh nismo vedeli do leta 2014, ko so se zgodile tiste katastrofalne poplave v Bosni. Zadnja večja poplava pred tem je bila pred 60 leti. Nihče ni pričakoval poplav tako velikih razsežnosti, bile so veliko presenečenje.

**Jaka:** Živim v Metliki, skozi katero teče Kolpa, ki običajno ne povzroča posebnih poplavnih težav. Se pa od časa do časa zgodi, da tudi ta prestopi bregove. To se je zgodilo tudi lani oktobra, ko je Kolpa zalila prostore našega društva, ki jih imamo v neposredni bližini reke, na metliškem kopališču.

### 2. Kako si se spopadal z poplavami v svojem kraju ?

**Alen:** Mene osebno poplave niso posebej ogrožale, saj živim na malo višjem delu mesta in voda ni segala do naše hiše. Toda vsi moji prijatelji in bližnji so bili prizadeti, zato sem tudi sam čutil velik pritisk in strah. Morate razumeti, da v času poplav ni bilo elektrike, interneta, omrežja, zato nismo mogli komunicirati z nikomer. Tako nikoli nisem mogel vedeti, ali so moji bližnji v življenjski nevarnosti, jim primanjkuje hrane, kako se počutijo, so sploh živi ... Večinoma sem pomagal na individualni ravni. Hodil sem do izvirov pitne vode in jo delil staršem, starejšim občanom, prijateljem... Ko se je voda umaknila, sem se vključeval v delovne akcije in ponudil pomoč tistim, ki so jo potrebovali, teh pa ni bilo malo. Posebej ogroženi so bili starejši. Skoraj ne moreš verjeti, da ob takšnih poplavah predstavlja velik problem pitna voda.

**Jaka:** Posebnih težav nismo imeli. Zalilo pa nam je prostore društva, na metliškem kopališču. Te prostore ravno sedaj urejamo in saniramo, da bodo pripravljeni do poletja.

### 3. Ali so v tvojem kraju poplave pogoste?

**Alen:** Ne, te poplave so bile prve po 60 letih, nihče ni bil pripravljen nanje, prebivalci so bili šokirani.

**Jaka:** Pri nas so poplave redke. Med večje sodi ravno lanskoletna.

**4. Ali poplave, ki so se zgodile pred časom, še danes vplivajo na življenje v tvojem kraju?**

**Alen:** Seveda. Mesto se je sicer hitro pobralo, vendar nekateri manjši obrtniki in trgovci so popolnoma propadli, saj ni skoraj nihče imel svojih stvari zavarovanih proti poplavi. Nastala materialna škoda je bila velika, finančnih sredstev za obnovo pa ni bilo. Država ni omogočila dovolj finančnih sredstev, da bi se mali ljudje pobrali. Velika težava so bile tudi mine, ki so v Bosni še od zadnje vojne, ki jih je voda prinesla na površino, jih premaknila... Ljudje so se ob poplavah združili in si pomagali, veliko pa je bilo tudi nepravilnosti in slabih namenov. Vprašanje je, ali je vsa humanitarna pomoč prišla v prave roke, je bila razdeljena pravično...

**Jaka:** Pri nas danes ni več čuti posledic poplav. No, naših društvenih prostorov sicer še nismo popolnoma sanirali.

**5. Že več kot pol leta si v Metliki kot prostovoljec. Kako ocenjuješ tukajšnje stanje glede poplav in kako se s tem spopadaš?**

**Alen:** Kot prostovoljec sem bil tukaj že prej, da bi pomagal pri lanski poplavi na metliškem kopališču, trudili smo se preprečiti vdor vode v prostore KUD Plac. Na srečo v Metliki niso bile poplave toliko razsežne, vendar nikdar ne smemo biti popolnoma gotovi, da se nam ne more nič zgoditi. Menim, da bi morali tukaj razmišljati o ukrepih, če se še kdaj kaj takega zgodi.

**6. Kako je bivanje v poplavno ogroženem kraju vplivalo na tvoje vsakdanje življenje ?**

**Alen:** Zaradi poplav sem ostal brez službe, ne samo jaz ampak vsi moji prijatelji tudi. Zaradi poplav je gospodarstvo še bolj upadlo, že prej je bilo težko najti delo, poplave so to še poslabšale.

**Jaka:** Posebnega vpliva name ni bilo, mi je pa nekako bolj jasno, da se lahko tudi nam zgodi poplava.

**7. Kakšna zaključna misel ?**

**Alen:** Za konec bi rad rekel, da sem zelo hvaležen za vso humanitarno pomoč iz vseh držav. Posebej sem opazil, da je veliko ljudi iz Slovenije pomagalo finančno in materialno, predvsem z vodo, hrano, obleko ... Zato tudi sam rad pomagam kot prostovoljec in ob slučaju katastrofah sem pripravljen pomagati komer koli in kjer koli.

**Jaka:** Rad pomagam, vendar si želim, da bi bilo čim manjkrat potrebno posredovati ob različnih naravnih katastrofah. Žal pa se te dogajajo tudi kot posledica onesnaževanja vedno pogosteje tudi na področjih, kjer takšnih nevarnosti doslej ni bilo.

Črnomelj, april 2016

Eko-team SŠ Črnomelj